

En dårlig sag for Danmarks løvskove

Notat til Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg

Martin Einfeldt og Hans Hedegaard, Dansk Skovforening, 25. april 2008

Tak for lejligheden til at præsentere Skovforeningens forslag til fremme af biodiversiteten i Danmarks skove på seminaret 4. april 2008.

Som aftalt følger her et notat om de særlige problemer som habitatdirektivets artikel 12-beskyttelse vil medføre for Danmarks løvskove.

Problemets årsag

Habitatdirektivet kræver en streng og umiddelbar beskyttelse af arterne nævnt i direktivets bilag 4.

Det gælder også 12 flagermusarter som findes overalt i Danmarks løvskove. Disse flagermus er hverken sjældne eller truede. En særlig beskyttelsesindsats er derfor helt overflødig, og da den samtidig har en række negative konsekvenser for fremtidens løvskov, er den direkte uklog.

Og hvad værre er: EF-domstolen og EU-Kommissionen kræver en umiddelbar retlig beskyttelse der har karakter af de generelle forbudsbestemmelser i naturbeskyttelseslovens §3. Det vil sige forbudsbestemmelser der begrænser ejerens hidtidige muligheder for at udnytte træproduktionen. Og den §3-lignende beskyttelse betyder samtidig at Danmark ikke må betale skovejerne for at følge disse retlige bindinger fordi det vil blive betragtet som ulovlig statsstøtte.

Det er i modsætning til Danmarks vellykkede gennemførelse af habitatdirektivets beskyttelse Natura 2000-områder hvor ejerne selv skal yde en aktiv plejeindsats for at bevare områdernes gunstige bevaringsstatus. Det giver staten mulighed for at betale ejerne og dermed motivere dem til at skabe flere naturværdier i fremtiden.

Konsekvenser

Den biologisk set unødvendige beskyttelse af flagermus kommer til at koste skovejerne penge, arbejde og mistet frihed:

Dele af træproduktionen går tabt (fx hvis gamle løvtræer ikke må fældes), og ejerne får en løbende administrativ byrde med at sikre at forpligtelsen overholdes samt med anmeldelser og forespørgsler til myndigheder inden der fældes i løvskovene.

Og beskyttelsen nedbryder skovejernes tillid til systemet: Værdier konfiskeres, og ejerne påføres nye og nytteløse omkostninger. Dette politiske indgreb vil modvirke skovejernes motivation til at konvertere nåleskov til løvskov. Stik imod 20 års dansk skovpolitik og stik imod hensynet til flagermusene.

Danmark må finde kreative løsninger

I Danmark er alle parter enige om at sagen er gal.

Skovforeningen og Danmarks Naturfredningsforening har i 2007 forslået en anden model for beskyttelsen hvor juraen er skruet sammen så psykologien kommer til virke: Lodsejerne gøres til medspillere i stedet for modspillere. Det er klart den bedste og fremtidssikrede måde at beskytte natur på, også for de arter som habitatdirektivet vil beskytte.

Miljøministeren og By- og Landskabsstyrelsen har erkendt problemet, men ser ingen vej udenom habitatdirektivet og dermed erstatningsfrie indgreb. Vi må nu blot håbe at Ministeren og By- og Landskabsstyrelsen kan gennemføre artikel12-beskyttelsen så lempeligt som muligt.

Under alle omstændigheder må Danmark finde måder at kompensere skovejerne for tabet så ejerne bliver motiveret til fortsat at dyrke løvskov inden for habitatdirektivets rammer.

Den langsigtede løsning er at få revideret det 16 år gamle direktiv. Det bør skrives om så der ikke kræves en streng beskyttelse af arter i lande hvor disse allerede har en gunstig bevaringsstatus. Så vil jordejerne motiveres til at fremme naturværdier i stedet for at undgå dem. Det vil være en værdig sag for Danmark at forfølge.

Den uheldige status

Men på kort sigt truer altså ændringer af skovloven og naturbeskyttelsesloven som gør alle parter til tabere:

Skovejerne bliver motiveret til at plante nåletræer i stedet for løvtræer.